

Cartea lui Daniel - Numărul cincisprezece

Daniel, capitolul al doilea - Rezumat și concluzie, partea a doua

Jeff Pippenger

2023-12-10

La sfârșitul lunii iulie 2023, glasul din pustie a început să strige către oasele moarte și uscate, așa cum este reprezentat de faptul că Daniel s-a dus la Arioc și l-a înștiințat că înțelesese „taina”. Daniel, împreună cu Hanania, Mișael și Azaria, reprezintă mesagerul lui Ilie, iar mesajul lui Ilie arată că, indiferent dacă poporul lui Dumnezeu îl înțelege sau îl acceptă ori nu, poporul se află deja sub un blestem.

Și acum, voi, preoților, porunca aceasta este pentru voi. Dacă nu veți asculta și dacă nu veți pune la inimă să dați slavă Numelui Meu, zice Domnul oștirilor, voi trimite chiar un blestem asupra voastră și vă voi blestema binecuvântările; da, le-am și blestemat, pentru că nu puneți la inimă. Maleahi 2:1, 2.

"Preoții" zilelor din urmă, potrivit lui Petru, sunt poporul legământului lui Dumnezeu, cei care odinioară nu erau poporul legământului Lui. Ei sunt aceia care au mâncat din "cartea ascunsă" când puternicul înger din Apocalipsa, capitolul optsprezece, s-a pogorât la 11 septembrie 2001. Totuși, potrivit lui Maleahi, ei sunt blestemați.

Dacă într-adevăr ați gustat că Domnul este îndurător. Apropiindu-vă de El, ca de o piatră vie, lepădată într-adevăr de oameni, dar aleasă de Dumnezeu și de preț, și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți ca o casă duhovnicească, spre a fi o preoție sfântă, pentru a aduce jertfe duhovnicești, bineplăcute lui Dumnezeu, prin Iisus Hristos. De aceea este și în Scriptură: Iată, pun în Sion o piatră din capul unghiului, aleasă, de preț; și cel ce crede în El nu va fi dat de rușine. Așadar, pentru voi, cei ce credeți, El este de preț; iar pentru cei neascultători, piatra pe care au lepădat-o ziditorii, aceasta a ajuns în capul unghiului, și piatră de poticnire și stâncă de sminteală, pentru cei ce se poticnesc de Cuvânt, fiind neascultători; la aceasta au și fost rânduiți. Voi însă sunteți un neam ales, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor agonisit, ca să vestiți laudele Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată: voi, care odinioară nu erați un popor, dar acum sunteți poporul lui Dumnezeu; care odinioară nu ați primit îndurare, dar acum ați primit îndurare. 1 Petru 2:3-10.

„Preoții” zilelor de pe urmă sunt aceia care „au gustat că Domnul este bun.” „Odinioară” ei „nu erau un popor, dar acum sunt poporul lui Dumnezeu.” Ei sunt aceia care au găsit „piatra vie”, care a fost „într-adevăr lepădată de oameni, dar aleasă de Dumnezeu și prețioasă.” Acea piatră este „cele șapte vremi” din Leviticul douăzeci și șase, pe care „zidarii” mișcării millerite au „lepădat-o” în 1863. „Zidarii” milleriți au zidit un templu în cei patruzeci și șase de ani de la 1798 până la 1844, dar după aceea au ales să respingă „sporirea cunoștinței” privitoare la „cele șapte vremi”, care a sosit în 1856.

Poporul Meu este nimicit din lipsă de cunoștință; fiindcă tu ai lepădat cunoștința, și Eu te voi lepăda, ca să nu-Mi fii preot; fiindcă ai uitat Legea Dumnezeului tău, și Eu voi uita pe copiii

tăi. Cu cât s-au înmulțit, cu atât au păcătuit împotriva Mea; de aceea le voi preface slava lor în ocară. Osea 4:6, 7.

"Preoții" zilelor de pe urmă au acceptat solia "celor șapte vremi" când au fost călăuziți înapoi pe cărările vechi ale Adventismului, după 11 septembrie 2001. Au gustat din solia cărții ascunse, și ea a fost "prețioasă". Totuși, Maleahi spune că preoții zilelor de pe urmă sunt "blestemați", iar, desigur, "cele șapte vremi" constituie un blestem. Ei se află sub blestemul "celor șapte vremi", căci au repetat păcatele părinților lor. Maleahi spune că preoții au profanat Numele lui Dumnezeu, aducând o "jertfă pângărită". Acea jertfă a fost predicția din 18 iulie 2020.

Căci de la răsăritul soarelui până la apusul lui, Numele Meu va fi mare între neamuri; și în tot locul se va aduce tămâie Numelui Meu și jertfă curată; căci Numele Meu va fi mare între păgâni, zice Domnul oștirilor. Dar voi l-ați profanat, zicând: Masa Domnului este pângărită; iar rodul ei, chiar hrana Lui, este vrednică de dispreț. Ați mai zis: Iată, ce osteneală! și ați strâmbat din nas la aceasta, zice Domnul oștirilor; și ați adus ceea ce era sfâșiat, șchiop și bolnav; astfel ați adus o jertfă: să primesc Eu din mâna voastră așa ceva? zice Domnul. Dar blestemat să fie înșelătorul care are în turma lui un mascul și face o juruință, și totuși jertfește Domnului un lucru cu cusur; căci Eu sunt un Împărat mare, zice Domnul oștirilor, și Numele Meu este de temut între păgâni. Și acum, voi, preoților, această poruncă este pentru voi. Dacă nu veți asculta și dacă nu veți pune la inimă să dați slavă Numelui Meu, zice Domnul oștirilor, voi trimite asupra voastră un blestem și voi blestema binecuvântările voastre; da, le-am și blestemat deja, pentru că nu puneți la inimă. Iată, vă voi strica sămânța și voi împrăștia bălegar pe fețele voastre, chiar bălegarul sărbătorilor voastre solemne; și veți fi luați împreună cu el. Și veți ști că v-am trimis această poruncă, pentru ca legământul Meu să fie cu Levi, zice Domnul oștirilor. Maleahi 1:11-2:4.

Legământul cu Levi este simbolul credințioșiei leviților în testul chipului fiarei din răzvrătirea de la vițelul de aur al lui Aaron. Leviții din cartea Maleahi, care sunt curățiți de solul legământului, sunt curățiți pentru a aduce "o jertfă" în neprihănire. Jertfa este mesajul Numelui lui Hristos, care este caracterul Său.

Întunericul neînțelegerii lui Dumnezeu este cel ce învăluie lumea. Oamenii își pierd cunoașterea caracterului Său. Caracterul Său a fost înțeles greșit și răstălmăcit. În această vreme trebuie să fie proclamat un mesaj de la Dumnezeu, un mesaj luminător prin influența sa și mântuitor prin puterea sa. Caracterul Său trebuie să fie făcut cunoscut. În întunericul lumii trebuie să fie revărsată lumina slavei Sale, lumina bunătății Sale, îndurării Sale și adevărului Său.

Aceasta este lucrarea descrisă de profetul Isaia în cuvintele: „O, Ierusalime, tu care binevestești, înalță-ți glasul cu tărie; înalță-l, nu te teme; spune cetăților lui Iuda: Iată Dumnezeul vostru! Iată, Domnul Dumnezeu va veni cu mână tare, și brațul Lui va stăpâni pentru El; iată, răsplata Lui este cu El, iar lucrarea Lui este înaintea Lui.” Isaia 40:9, 10.

Cei care așteaptă venirea Mirelui sunt chemați să spună poporului: «Iată Dumnezeul vostru.» Ultimele raze ale luminii pline de îndurare, ultimul mesaj de milă ce urmează să fie dat lumii, constituie o descoperire a caracterului Său de iubire. Copiii lui Dumnezeu sunt chemați să

manifeste slava Sa. În propria lor viață și în propriul lor caracter ei sunt chemați să arate ce a făcut harul lui Dumnezeu pentru ei. Parabolele Domnului Hristos, 415.

Preoții lui Maleahi au adus o jertfă care a pângărit Numele lui Dumnezeu. Jertfa reprezintă un mesaj, iar mesajul de la Nashville din 18 iulie 2020 a fost o jertfă pângărită. Această jertfă a fost pângărită prin răzvrătirea constând în nesocotirea poruncii profetice potrivit căreia „nu va mai fi vreme”, poruncă dată de Însuși Hristos în Apocalipsa, capitolul zece.

Și îngerul pe care l-am văzut stând pe mare și pe pământ și-a ridicat mâna spre cer și a jurat pe Cel ce trăiește în vecii vecilor, care a creat cerul și cele ce sunt în el, și pământul și cele ce sunt pe el, și marea și cele ce sunt în ea, că vremea nu va mai fi. Apocalipsa 10:5, 6.

„Jertfa neprihănirii”, care este reprezentată de leviți în capitolul al treilea din Maleahi, este ca o jertfă din zilele de odinioară și ea reprezintă un mesaj. „Anii de altădată” reprezintă puritatea mesajului care a produs prima dezamăgire în istoria milerită. Jertfa denaturată reprezintă mesajul denaturat din data de 18 iulie 2020, totuși este încă un eveniment paralel.

Și El va șede ca un topitor și lămuritor al argintului; îi va curăți pe fiii lui Levi și îi va lămuri ca pe aur și ca pe argint, pentru ca ei să aducă Domnului o jertfă în dreptate. Atunci jertfa lui Iuda și a Ierusalimului va fi plăcută Domnului, ca în zilele de odinioară și ca în anii de demult. Maleahi 3:3, 4.

„Blestemul” identificat în Maleahi constituie un test al recunoașterii a ceea ce reprezintă Ilie. Cei dintre noi care ne trezim acum trebuie să înțeleagă că realitatea blestemului „de șapte ori” s-a împlinit asupra noastră în răzvrătirea pe care am manifestat-o prin formularea prezicerii păcătoase din 18 iulie 2020. Trebuie, de asemenea, încă o dată, să hotărâm ce metodologie profetică alegem să mâncăm. Două mărturii ale acestui fapt — și mai sunt și altele — pot fi găsite în prezentarea din Maleahi a lui Ilie care avea să vină și, de asemenea, în însăși istoria lui Ilie. Ilie a afirmat în mod clar că va exista un singur mesaj și o singură metodologie corectă.

Și Ilie Tișbitul, care era dintre locuitorii Galaadului, i-a zis lui Ahab: Viu este Domnul, Dumnezeul lui Israel, înaintea căruia stau, că nu va fi nici rouă, nici ploaie în anii aceștia decât după cuvântul meu. 1 Împărați 17:1.

Maleahi a identificat un „blestem” sub care se află preoții lui Dumnezeu în perioada în care se arată Ilie cel din urmă, în legătură cu un blestem asociat zeciuielii lui Dumnezeu. „Blestemul” zeciuielii din Maleahi reprezintă o hotărâre din partea poporului lui Dumnezeu, căci, pentru a înlătura blestemul sub care se află deja, ei trebuie să hotărască care și unde este „casa vistieriei”.

Iată, voi trimite pe solul Meu, și el va pregăti calea înaintea Mea; și Domnul, pe care-L căutați, va veni deodată în Templul Său, și Solul legământului, în care vă găsiți plăcerea: iată, El vine, zice Domnul oștirilor. Dar cine va putea să rămână în ziua venirii Lui? și cine va sta în picioare când Se va arăta? Căci El este ca focul topitorului și ca leșia nălbitorilor. El va șede ca un topitor și curățitor de argint; va curăți pe fiii lui Levi și îi va lămuri ca pe aur și ca pe argint, pentru ca ei să aducă Domnului o jertfă în dreptate. Atunci jertfa lui Iuda și a Ierusalimului va fi plăcută Domnului, ca în zilele de odinioară și ca în anii de demult. Și Mă voi apropia de voi

pentru judecată; voi fi un martor grabnic împotriva vrăjitorilor, împotriva preacurvarilor, împotriva celor ce jură strâmb, împotriva celor ce asupresc pe simbriaș în plata lui, pe văduvă și pe orfan, și care abat pe străin de la dreptul lui și nu se tem de Mine, zice Domnul oștirilor. Căci Eu sunt Domnul, Eu nu Mă schimb; de aceea voi, fiii lui Iacov, n-ați fost nimiciti. Încă din zilele părinților voștri v-ați abătut de la rânduielile Mele și nu le-ați păzit. Întoarceți-vă la Mine, și Mă voi întoarce la voi, zice Domnul oștirilor. Dar voi ziceți: În ce chip să ne întoarcem? Va jefui oare un om pe Dumnezeu? Totuși voi M-ați jefuit. Și ziceți: Cu ce Te-am jefuit? Cu zeciuieli și daruri. Sunteți blestemați cu blestem, căci M-ați jefuit, voi, tot neamul acesta. Aduceți toate zeciuielile la casa vistieriei, ca să fie hrană în Casa Mea, și puneți-Mă astfel la încercare, zice Domnul oștirilor, dacă nu voi deschide pentru voi ferestrele cerurilor și nu voi turna peste voi o binecuvântare până nu va mai fi loc pentru ea. Și voi muștra pentru voi pe nimicitorul, și el nu va nimici roadele pământului vostru; nici vița voastră din câmp nu-și va lepăda rodul înainte de vreme, zice Domnul oștirilor. Maleahi 3:1-11.

Domnul nu Se schimbă și nici nu-Și schimbă metodologia. Oricare ar fi „blestemul” reprezentat de blestemul lui Maleahi cu privire la „zeciuială”, zeciuiala trebuie adusă în „vistierie”, pentru ca să fie „hrană” în casa lui Dumnezeu. Acest fapt impune luarea unei decizii cu privire la ce este „vistieria” și care a fost hrana reprezentată de William Miller în mișcarea primului înger, care a prefigurat hrana ce urma să fie mâncată în mișcarea celui de-al treilea înger? Între simbolurile acelei hrane se numără „ploaia” și „roua”.

Ascultați, ceruri, și voi vorbi; și ia aminte, pământule, la cuvintele gurii mele. Învățătura mea va cădea ca ploaia, cuvântarea mea se va prelinge ca roua, ca ploaia mărunță peste iarba fragedă și ca ploile repezi peste iarbă: căci voi vesti Numele Domnului: dați mărire Dumnezeului nostru. El este Stânca, lucrarea Lui este desăvârșită: căci toate căile Lui sunt drepte: Dumnezeu al adevărului și fără nedreptate; drept și fără prihană este El. Deuteronom 32:1-4.

A avut Ilie cu adevărat în vedere ceea ce i-a spus lui Ahab? A vrut el, de fapt, să spună că, în zilele de pe urmă, când are loc împlinirea desăvârșită a mișcării și a mesajului lui Ilie, „nu va fi nici rouă, nici ploaie în acești ani decât după cuvântul meu”? Este „ploaia” despre care Ilie spune că nu va cădea decât după cuvântul lui în concordanță cu „ploaia” pe care Maleahi o promite drept binecuvântare?

Aduceți toate zeciuielile la casa vistieriei, ca să fie hrană în Casa Mea, și încercați-Mă acum prin aceasta, zice Domnul oștirilor, dacă nu voi deschide pentru voi ferestrele cerurilor și nu voi turna peste voi o binecuvântare, până nu va mai fi loc s-o primiți. Maleahi 3:10.

Și oare „blestemul” „jertfei” nesfințite a „preoților” și întrebuintarea greșită a „zeciuiei” deja săvârșită reprezintă, de asemenea, „blestemul” celor „șapte vremi”?

La sfârșitul lunii iulie 2023, am început să publicăm articole care constituie, în esență, o reluare a mesajului cuprins în seria de studii intitulată Tabelele lui Habacuc. Deosebirea în prezentarea de față este că, după 18 iulie 2020, Domnul a început să pună unele dintre învățăturile vechi într-o lumină nouă.

El a început să-mi dezvăluie lucruri care mi se păreau profunde, dar eu, personal, eram înstrăinat și nu eram dispus să intru în legătură cu lucrarea care îmi fusese încredințată mai înainte spre a o duce la îndeplinire. La 19 iulie 2020 am înțeles că predicția din ziua precedentă era greșită și că eu, personal, eram mai responsabil pentru acea predicție păcătoasă și pentru consecințele ei îngrozitoare decât orice altă persoană.

Apoi, în iulie 2023, am fost copleșit de o convingere că, în pofida eșecului meu deplin ca conducător al mișcării lui Dumnezeu a celui de-al treilea înger, ar trebui măcar să încep să aștern în scris ceea ce ajunsese să înțeleg din iulie 2020 încoace. Am hotărât să consemnez în scris ceea ce îmi fusese descoperit de la păcatul din 18 iulie 2020 și apoi să-l așez în registrul public, înainte de a fi așezat la odihnă.

În cele trei luni scurse de la iulie încoace, peste șaptezeci de țări din întreaga lume urmăresc acum aceste articole. Da, unele, fără îndoială, le urmăresc din motive și cu intenții nelegiuite, însă nu toate. Suntem pe punctul de a pune în funcțiune un program care va prezenta aceste articole în toate limbile majore ale planetei Pământ, căci, în acest moment, acele peste șaptezeci de țări sunt nevoite să ia în considerare aceste adevăruri numai în limba engleză.

Deja lucrăm pentru a-i ajuta pe unii din întreaga lume, care nu au mijloacele și posibilitățile de a face mare lucru cu aceste adevăruri, și mă întreb dacă „vistieria” lui Maleahi, care are o menire bine definită de a asigura „hrană” în Casa lui Dumnezeu, nu s-ar putea referi la lucrarea de răspândire a adevărului care a izvorât din aceste articole începând din iulie 2023?

Vom începe studiul capitolului al treilea din Daniel în articolul următor.

Trăim într-o perioadă deosebită din istoria acestui pământ. O mare lucrare trebuie împlinită într-un timp foarte scurt, iar fiecare creștin este chemat să ia parte la susținerea acestei lucrări. Dumnezeu cheamă oameni care se vor consacra lucrării de mântuire a sufletelor. Când vom începe să înțelegem ce jertfă a adus Hristos pentru a mântui o lume pieritoare, se va vedea o luptă puternică pentru mântuirea sufletelor. O, de-ar vedea și de-ar înțelege toate bisericile noastre jertfa infinită a lui Hristos!

În vedenii de noapte, au trecut înaintea mea scene ale unei mari mișcări de reformă în rândul poporului lui Dumnezeu. Mulți Îl laudau pe Dumnezeu. Bolnavii erau vindecați, și alte minuni se săvârșeau. Se vedea un duh de mijlocire, asemenea celui manifestat înainte de marea Zi a Cincizecimii. Se vedeau sute și mii de persoane vizitând familii și deschizând înaintea lor Cuvântul lui Dumnezeu. Inimile erau convinse de puterea Duhului Sfânt, și se manifesta un duh de convertire autentică. Pretutindeni ușile erau larg deschise pentru proclamarea adevărului. Lumea părea să fie luminată de influența cerească. Mari binecuvântări erau primite de poporul lui Dumnezeu cel adevărat și smerit. Am auzit glasuri de mulțumire și de laudă, și părea să aibă loc o reformă asemenea celei la care am fost martori în 1844.

Totuși, unii au refuzat să se convertească. Nu erau dispuși să umble pe calea lui Dumnezeu, iar când, pentru ca lucrarea lui Dumnezeu să înainteze, s-au făcut apeluri la daruri de bunăvoie, unii au rămas legați în mod egoist de averile lor pământești. Acești iubitori de avere au ajuns despărțiți de adunarea credincioșilor.

Judecățile lui Dumnezeu sunt pe pământ și, sub influența Duhului Sfânt, trebuie să dăm solia de avertizare pe care El ne-a încredințat-o. Trebuie să dăm această solie repede, rînd după rînd, precept după precept. Oamenii vor fi curînd constrînși să ia mari hotărâri, iar datoria noastră este să ne asigurăm că li se oferă prilejul de a înțelege adevărul, pentru ca ei să-și ia, în cunoștință de cauză, poziție de partea cea dreaptă. Domnul Își cheamă poporul să lucreze—să lucreze cu stăruință și cu înțelepciune—cât timp mai zăbovește timpul de har. Mărturii, volumul 9, 126.